

A magyar királyné.

Nagybecskerek, nov. 19.

Nevének ünnepe üli meg a mai na-
pon a magyarok szeretett királynéja. S
az ő öröme napján nekünk hoz drága
ajándékot a táviró. A Magyar Ujság
ugyanis udvari körökből arról értesül,
hogy Magyarország nagyasszonya, imádott
királynénk, értesülve a budavári felkö-
szöntő tartalmáról, Bécsből haladéktala-
nul táviratot küldött a német császárnak,
megköszönve, hogy oly „gyönyörű” és
szívhez szóló felköszöntőben emlékezett
meg az ő „szeretett” magyar nemzetéről.

Hát igen, mi magyarok hozzá va-
gyunk szokva ahhoz, hogy a Felsőleges
asszony részt vesz örömeinkben és bána-
tunkban egyaránt.

Még nehéz és sötét napokban tanul-
tuk meg úgy tekinteni fel a királyné
szépségtől tündöklő alakjára, mint ör-
angyalunkra.

A félreértésnek s nemzeti elnyoma-
tásnak vigasztalan napjaiban, mikor csillag-
talan égbolt gyanánt borult reánk a
nemzeti szerencsétlenség: a nagy éjszaka-
kában az ő szeme, az ő szíve, az ő ro-
konszenve ragyogott biztatón reánk.

S mikor a ködök felszálltak és fel-
virradt ránk a „rózsaujjú” hajnal: Erzsé-
bet királynénak telt legigazabb öröme a
korona és a nemzet kibékülésében.

Azóta is folyton a mi örangyalunk
maradt. Minden körülmények között szá-
mithatunk reá. Mikor nem is sejtettük,
akkor is egyengette utunkat áldott keze.
Es soha, egy pillanatra sem csökkent
meg hite és bizalma irántunk. A kétely-
nek még az árnyéka sem férkőzhetett
soha szívéhez; tudta, hogy magyarjaiban
meg nem csalatkozik.

Szerencsénknek mondhatnánk. De ő

mindig állhatatos volt hozzánk, holott a
szerencse forgandó.

Végzetünknek nevezhetnénk. De az
ember sorsa rosszra is fordulhat, míg ő
mindig javunkon munkálkodik.

Erzsébet királyné a magyarok élő
Gondviselője. Sohasem adhatunk eléggé
hálát az Istennek, hogy e nemes indu-
latokra fogékony, lovagias nemzet szí-
vébe épen a magyar királyné pillantott
be a legmélyebben.

Az alkotmányos élet három évtizede
nem mindig volt felhőtlen, tavaszi égbolt.
Nehéz munka napjai voltak azok, tele az
élet minden változatoságával: örömmel
és bánattal, szeretettel és gyűlölettel,
verességgel és győzelemmel, dicsőséggel
és gyalázzal, a melyet reánk halmoztak
ellenségeink.

Am a zürzavarban, a forrongó nem-
zeti erők kavargásban mozdulatlan
sarkosillag gyanánt fenylett a koronás
király alkotmányos érülete, a Felsőleges
asszony szeretete és a magyar nemzet
hűsége és hődelata.

Igy történt, hogy minden nehézség-
gel megbirkóztunk, a közélet örvényein
áteveztünk s mikor ezeréves fennállásunk
ünnepe ültük, a világ nem láthatott mást,
csak egy fejedelmi trónt, a mely nem a
szuronyok erején, hanem a nemzet szere-
tetén nyugszik.

Három évtized alatt sokféle érzelim
hullámozhatott a Felsőleges Asszony szí-
vében. Büszke is volt ránk, olykor aggó-
dott is értünk. Büszke volt reánk, ha
megfeleltünk a hozzánk fűzött várako-
zásoknak. Aggódott értünk látva, hogy
ellenségeink akna munkája sohasem pihen.

Mikor Németország hatalmas császára
szolgáltatott teljes igazságot, idegen népek
előtt sokszor meghurcolt, kigunyolt és

megrágalmazott nemzetünknek: értjük, fel-
tudjuk fogni, hogy a királyné mit érzett.

A császári szózat nagy elégtétel
lehetett neki. Egész Európa színe előtt
igazolva ez a beszéd, hogy a magyarok
királynéja nem méltatlan népre pazarolta
egy életen át szívének minden megváltó
fényét és gyöngéd szeretetét.

A hová a hir szárnyai szerte hordják:
mindenütt lelkes örömet fog kelteni a
Felsőleges Asszony köszönő távirata, a ma-
gyarok lakta földön.

Hogy Vilmos császár elismerése a
tisza és magasztos örömeinek forrása volt
a királynéra is s hogy megédesítette
élete egy pillanatát: ez a körülmény száz-
szorta becsesebbé teszi előttünk Német-
ország urának nevezetes tószját.

A királyné nevenapja van ma. Min-
denkor piros betűs ünnepe ez a magyar
nép apraja-nagyjának. Szerte az ország-
ban buzgón imádkoznak e napon az egek
urához, hogy óvja drága életét a magya-
rok örangyalának.

Épen e napon, nevenapján veszi
szárnyaira a hir Erzsébet királyné nagy
szeretetének e legujabb megnyilatkozását.

S a nemzet? A nemzet leborul ily
szeretetek nagysága előtt.

A Dreyfus-ügy. Páris, nov. 18. A gróf Esterházy
ellen megindult vizsgálat mind újabb és érdekesebb adato-
kat szolgáltat az ügy felderítésére. Most már bizonyos, hogy
Esterházynek regóta tudomása van Scheurer-Kestner bizo-
nyítékairól és hogy ezek ellenszabályozására már két
hét óta készül. Maga Esterházy úgy nyilatkozott,
hogy csakis rossz anyagi helyzete oka az ő szeren-
csétlenségének. Az örangyot most az a gyanu is terheli,
hogy ő volt az, a ki a Dreyfus-perben a német és olasz
katonai attasé levelét, mely szintén Dreyfus ellen bizonyi-
tott, hamisította volna. Erre vonatkozólag Schuerernek
megdönthetetlen bizonyítékai vannak. A vizsgálat roha-
mosan halad előre és — a mint mondják, — arra az
eredményre fog vezetni, melyet Scheurer-Kestner kíván.
Ma Basille, Esterházy ügyvédje, úgy nyilatkozott, hogy ő

A „TORONTAL” tárczája.

Versengés.

Tükör felett, a sodronyindán
Büszkén ül a papírvirág.

Vándor, kit éget szomja régen,
Ha lel forrást a kő tövében,
Vizét besszivja a patakknak
S erüi töle megdagadnak;
Nem néz előre oly merészen,
Oly öntudat nincs a szemében —
Mily göggel tárja szirmait
E késalkotta róssa itt,
S a képét — ép úgy, mint a nőnem —
Kevélyen nézi a tükörben.

A tükör alján, egy pohárban
Tövéreül tépet róssa áll.

Ki bánatos, fájón csalódott,
Az ép oly lankadt, szórtalan.
A szirmai — lehullva félig —
Tán már a hervadást se félik,
A töben elhült minden élet,
Ujabb tavaszra föl sem éled . . .

A sodronyindán szólt a gögös:
„Mi vagy te ott lenn? Mondd neved meg!
Ugy látom, ott a vég feletted,
Hogy a tövedről már letéptek,
Elmult erőd ragyogni néked,
Es hervadásod meg van írva,
Ha emberkés nyul szirmaidba.”

A róssa szólt:

„Gögöd hiába!
S hiába lensz büszkén felettem,
E perczen, a halálra várva,
Cserére mégse volna kedvem.
Mi vagy te?”

„Róssa, szebb tenálad!
Bár nem díszitek kerti ágat,
A szirmom, ágam szinte más:
Rajtam nem ur az elmulás!
Lehet, hogy tiszter annyi éted,
S a pusztulást tán meg sem érted,
De tudad-e azt, oh kevély, hogy
Az én képekre alkotának,
S add mását szirmom illatának!”

„Én szebb vagyok!”
„Nedűd sohsincsen,
Az ember alkot, engem — Isten!
Ezernyi sejtem megdagasztja,
Bimbóbul a szirmot fakasztja.
En üde voltam, csupa élet,
S ha emberek möhön lépnek,
Helyembe mást ültetnek újra,
S szelid kéjjel szívják magukba
Az illatot, mit kelyhem áraszt —
Bohó virág, te nem tudád azt!”

A merev róssa ott a tükörön
Gunyolva válaszol:

„Csodálom,
Hogy benned ezt most nem találok . . .
De mondd, lefontnyad róssa, nékem,
Az ember, hogyha érted érez.
Szobáját mért díszíti — vélem?”

„Hol cifraaság kell, ott helyed van!
De ha legszentebb érzetének
Szívében édes lángja éled:
Virágillat ha pártja néki,
A nő szerelmét úgy eléri . . .

Gondos szülőknek hogyha kell ék,
Fölékesíteni lánya keblét:
En ott vagyok!”

„Mit ér tenéked,
Ha a tavaszt végig nem éled,
Ha elhervadsz a napsugártól,
Ha széjjel hullasz a szélfúvástól?
Nézz én reám, nézd szirmomat,
Ily fenséget neked ki ad,
Téged nem öriz senki meg
Tükör felett, mint engemet,
Azért hozának, hisz tudod,
Hogy itt eláraszt illatod,
S ha elhalál, kilöknék . . .”

„Oh,
Sorsom nem aggaszt engemet,
Bár hosszan élnem nem lehet,
S tudom, hogy a végem közel,
Ha illatot szám nem lehel —
De nem irigylem büsake várad,
Mert boldogabb vagyok tenálad . . .”

„Ugyan?”
„Csókolt-e egyszer téged
A napsugár, mikor fölbred,
Resgett-e harmat már terajtd,
Erinté pillangó az ajkad,
Kebledben volt e mész a méhnek,
A szellő suttogott-e néked
Szerelmesen bűvös regéket,
Es álmodból a hajnal pirja
Fölkelte édes osókra téged . . .?”

Tükör felett a szép virág ott
A róssa halk szavába vágott.
De a szobán szél járt kereséttül,
Melytől a róssa végsőt readul,
Utolsó szirma is lehull . . .
S magányban ott, siratlanul

azt hiszi, hogy Dreyfus bűnös, de hogy neki kétségkívül több büntetése volt. Igen fontosak azok az értesülések, melyeket a Figaro Rouen-ban, Esterházi hajdani állomáshelyén szerzett. Ott szerették Esterházy kedélyessége miatt, de mindig csodálkoztak azon, hogy játékszenvedélye mellett még nem ment önkre. Midőn a tudósító azt kérdezte, hogy lehetek-e Esterházy birtokában a francia csapatok tábori tüzéségére vonatkozó litkos természetű szabályzati okmányok is, a tiszt elsápadva így felelt: „Most már mindenre emlékszem, de félek, nem szabad szólanom. Csak annyit mondhatok, hogy ez oly hallatlan eset, a milyennek alig van párja”. Ugy látszik tehát, hogy az ügy szenzáció és roppant horderejű új fordulatot vesz.

Politikai hírek.

Oroszország és Szerbia. Köln, nov. 18. A „Kölnische Zeitung” jelenti Belgrádból: Isvolski orosz követ visszahívása nagy feltűnést keltett. A visszahívást a cár utasításának tulajdonítják, a ki belátja, hogy Milán király a fiatal Sándor királyra igen káros befolyást gyakorol.

A provizórium. Bécs, november 18. A költségvetési bizottság ma befejezte a provizóriumra vonatkozó javaslat tárgyalását. Miután szólásra senki sem jelentkezett, megejtették a szavazást, melynél valamennyi ellenzéki indítványt elvetették, a provizóriumot pedig elfogadták. A bizottság előadója a házban dr. Piculak lesz.

A porta kölcsöne. Konstantinápoly, nov. 18. A szultán elé szentesítés végett mozbatát terjesztettek, a mely a keleti vasutak ügyének elintézésére vonatkozik. Az ottomán bankkal megegyezést írtak alá, a mely szerint a bank 800.000 font előleget nyújt a kormánynak. Az előleg fedezésére a görög hadikárpótlás szolgál és 200.000 fontot előzetesen fog a bank folyósítani.

HIREK

Tájékoztató.

November 21. A torontáli atletikai-klub verseny.
December 12. E. K. hitközségi ülés.
December 13. Közigazgatási bizottság.
A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

Erzsébet királyné. Erzsébet napja van ma, nevenapja a mi forrón szeretett nagyasszonyunknak, Erzsébet királynénak. A mi újabb alkotmányos életünk történetében nagy szerepet játszott a nagy asszonyok irántunk való szeretete s a szeretetben való állhatatossága. Soha se lépett az eltérbe az ő fejedelmi, nemes, szép alakja; nem kereste sem a köszönet, sem a hála

Még egyet sóhajt reszketőn,
S egy perc multával vége lőn.

Meglátva, hogy már társa nincsen,
A papírrózsza összelibben,
Lágy zizenéssel mozdul egyet,
Miként ha sajnálná talán,
Es aztán újból elmerengett
A tükrében önönmagán . . .

Az év haladt, az év kimult,
Már egyszer a lomb is lehullt,
Es újból felvirult a fák.
Bimbó termett a rózságon,
S alig, hogy a kelyhét kitérta,
Őt is bevitték a szobába . . .

Nem rég, talán még nincs egy éve,
Hogy egyszer itt már végig élte
Virágos, ifjú életét.
De jött egy szellő röpke szárnyon,
S alig lehelt végsőt a rózsá,
A himporát magán kihordta . . .
S hogy elmúlt most a téli álom,
Újból kikelt a régi ágon.
De el se kezdte ifjú éltét,
Mohó kezek ismét letépték.

S a míg az új halálba indul
— Vagy tán nem is nevezhető halálnak,
Melyből ezerszer újra támad —
Még föltekint a nagy tükrre,
Amaz megvan e még fölötté . . . ?

De diszül ott egy — ernyő látszik,
Nincs a kavály, eltűnt a másik,
Csak egy sodrony meredt a légbe,
Rajj! pár gyűrött vászonlevélke . . .

G. Vihar Béla.

zajos megnyilatkozását, de éber szemekkel örködött e lovagias nemzet sorsa felett, mint nemtők, a kit nem látunk ugyan, de a ki híven követi minden lépésünket. Ha a mai kor szereplő egyéniségei letűnnek egykor a színpadról, s a történetíró előtt nyitva lesz minden forrás e kor történetének hű megírására, akkor fogjuk csak igazán felismerni e fejedelmi asszonyt az ő impozáns nagyságában. Akkor fogjuk megtudni, hogy Erzsébet királyné az irántunk való szeretetében mennyi áldásos dolgot művelt mi értünk, a mikről ma inkább csak a rokonszenvező szívek rejtelmével birunk tudomással. De néha-néha egy fényugár kivillan abból az elzárt világból, a hol a nemzetek sorsát intézik. Most tudtuk meg, hogy a Vilmos császár pohárköszöntőjére a mi Nemtők sietett a hála és köszönet szavát kifejezni, a miért a német császár oly lelkes szavakban méltatta az ő „szeretett” magyar nemzetét. (Lásd mai vezércikkünket.) — A mai istentiszteleten, melyet Szabó Ferenc esperesplébános celebrált a szokásos segédlettel, résztvettek a hatóságok, testületek, megjelent azon továbbá a tanuló ifjuság s tanáraik és tanítóaik vezetése alatt.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán Budapestről visszaérkezett Nagy Becskerekre.

— A pancsovai polgármesterválasztáshoz. Pancsováról írják: A városi törvényhatósági bizottság magyar és német ajku tagjai Bachmann A. elnökölte alatt a minap értekezletet tartottak, azon célból, hogy a polgármesteri állás betöltése iránti álláspontjukat közös megbeszélés tárgyává tegyék. Az ez alkalommal tartott beszédéből az tűnt ki, hogy a gyülekezet egy része az eddigi polgármester Mattanovich Adolf mellett foglal állást és az értekezésben javaslatot is terjesztett be, a melynek érdemleges tárgyalásába azonban az értekezők ezúttal nem bocsátkoztak, hanem elhatározta, hogy bevárja a pályázati határidő lejártát, azaz e hó 25 ét, a midőn aztán véglegesen fog a benyújtott javaslat fölött dönteni. Ezután dr. Scsitinszky Adolf ügyvéd kinyilatkoztatta, hogy ő a jelen körülmények között nem reflektál a polgármesterségre nem is pályázott ezen állásra, és így az ő személyére vonatkozó kombinációk minden alapot nélkülöznek.

— Korona-mulatság. A forszang készülő déseiről még mi sem hallatunk, a fiatal lányok még nem álmódnak a bálokról, a családapáknak még nem okoz gondot az öltözék, a rendezők — néhány nős ember nagy bánatára — még nem üléseznék, de a regatisták már tegnap este a Korona-szálló termében megkezdtek mulatságaik sorozatát. Nem szoktak sokan lenni, kicsi és válogatott társaság gyűl össze, mint a hírlapok kifejezték magukat, de kedv, kedélyesség és fesztelenség sohasem hiányzik ezeken a mulatságokon. Így volt ez tegnap is. Jókedv és kedélyesség uralkodott a kicsi és szép társaságon, melyet Rónay Jenőné, dr. Dellimanic Lajosné, dr. Gyertyánffy Jenőné, özv. Kuliffay Lajosné, dr. Vinczevidy Ernőné, Bobor Gyuláné, dr. Linyacszy Pálné, Pattányzky Rippi, Vécsey Gácsi, Petrovics Irén urnők és urhélyek, a táncos és nem táncos férfiak csoportja alkotott.

— Egy volt torontáli jegyző tragédiája. Temesvárról írják nekünk: Egy szenzációs esemény foglalkoztatja tegnap óta városunkat. Az ügy rejtekeibe nem lehet még eddig tisztán belátni, de a körülmények kétségtelenné teszik, hogy egy megrázó tragédia előtt állunk. Néhány nap előtt történt, hogy a „Timisiana” bank igazgatójának Suciú János volt nagykomlósi jegyzőnek feleségét felszállították a lipótmeczei tébolydába, ma pedig Suciú hirtelen haláláról adhatunk számot. Az egész város közönsége meg van róla győződve, hogy a két szomorú esemény között szoros összefüggés van. Suciúnén ugyanis már hónapok előtt észre lehetett venni az elmezavarodás tüneteit s azért is először a temesvári megfigyelő osztályban helyezték el, később pedig felszállították a Lipótmeczei. A legközelebb álló rokonok szerint Suciú betegsége akkor kezdődött, mikor neje elmebaja a legmagasabb fokon állott s így nem tartják kizártnak, hogy a szerencsétlen asszony megmérgezte az urát. Tébolyában ugyanis, az elmebajosok makacs gondolkodásával kísütötte, hogy a férje neki ellensége, a ki élete ellen tör s hogy megelőzze, ő mérgezte meg az urát. Ez a vélemény általános a Suciú családban s minthogy feltételeiket megerősíti az a körülmény is, hogy Suciú mindig a legegészségesebb ember volt s csak legutóbb kezdett betegeskedni, az elhunyt fivére, dr. Suciú Silvusz miniszteri titkár a család nevében megkérte a rendőrkapitányságot, hogy boncoltassa fel a holttestet. A rendőrka-

pitányság áttette az ügyet a királyi ügyészséghez, a mely ugyan az asszony betegsége miatt nem találta helyén valónak a bűnügyi vizsgálat megindítását, — a család megnyugtatóra mégis elreádekte, hogy a holttestet felboncolják. — Suciú, mint említettük, azelőtt a torontálvármegyei Nagykömlős községnek volt jegyzője s barátságos modorú, ritka szakképzettségű a legnagyobb népszerűségnek örvendett. A jegyzői kar ismerte a legjobban, mert rendszeres tagja volt a jegyzővizsgáló bizottságnak. Nemrég ment Temesvárra, felcserélve jegyzői állását a diszes bankigazgatói állással. Neje kívül három gyermeke és nagy rokonság gyászolja.

— A Kuria az uszóróról. A törvény szigorúan tiltja és bünteti a pénzzel való uszorálkodást. Voltak azután egyesek, a kik oly formán uszorálkodtak, hogy megszorult embereknek néhány forintot oly feltétel mellett adtak, hogy azok azt az új terméskor gabonával, búzával fizessék vissza. Például egy szegény ember két ötven forintot kölcsön s kötelezte magát, hogy terméskor pld. 12 mássa búzával fizeti vissza. Egy ilyen eset törvény elé került. A kir. törvényszék, valamint a kir. ítélőtábla panaszost keresetével elutasította, nem látván fennforogni az uszora vétségét. A Kuria azonban megváltoztatta mindkét forum itélését és kimondta, hogy az ilyen módon való kölcsönzés uszora. Ajánljuk ezt mindazok figyelmébe, kik ilyen uszorások kezébe kerülnek.

— Az öreg honvédek. Na sérte a kögyeletet amit mondunk, de bizony sokszor elmosolyodik az ember, ha végigtekint az öreg honvédek során. Ezek a jó öregek ugy vannak, mint a francia halhatatlanok, vagy talán még ugyasbban. Akárhány meghal közülük, de azért sohasem fogynak, hanem — uram bocsá! — még szaporodnak is. A belügyminiszter már régebben fölkérte a hatóságokat, hogy a területükön élő öreg honvédeknek hívja föl, hogy szeptember 30 ig bazárolag jelentésk be és igazolják nyugdíj-jogosultságukat. Miután a kitűzött határidő már elmúlt, a miniszterelnök most utasította a hatóságokat, hogy egy közege által vizsgálta meg a honvéd-egylet törzskönyvét, azt zárassa le, mert ezután a vidéki epyletek nem lesznek jogosítva jelentkezéseket elfogadni.

— Kasszirnök veszedelme. A kávéházi kasszák virágaira szomorú idő jár. Vége a jó életnek, vége az ököös dinom dánomnak . . . Egyelőre még csak Temesvárott, de nem ártana, ha nálunk is tanulmánya tárgyává tenné a rendőrség. A temesvári főkapitányi hivatal ugyanis nem akarja tovább nézni, hogy „Mi történt az éjjel?” Mert hát sok, nagyon sok történik ugy éjjel a kávéházakban, a mikor minden alszik, csak ők nem. A kassza eleven virágja ilyenkor loszáll magas trónusáról és letelepszik az alvilági konyakozók mellé. Es mulat, iszik, becsudálkozik, hogy felejtse szomorú-vig életét. Nem is szóva egyes helyek sambré-szeparéjáról, a hol már annyi sokféle történik, hogy másnap délután nem is tud a kassza virágja visszaemlékezni . . . De ennek most vége szakad. A kapitányi hivatal közelebb körrendeletileg értesíti a kávéosokat, hogy Annuskának, Birikének nem szabad többé leszállania trónusáról. Csak nagyon, gondosan bejegyezni a nagy könyvbe, a mikor Zsan fele szemével pislogva mondja: — Őt konyak! Három fekete, spriccelten!

— A fejszámoló. A nagy fejszámoló most újra fölmerült a látáhatáron s nemrégiben produkálta magát egy kisebb társaság előtt. A társaság egyik csinos nő tagja fölkérte, számítsa ki neki, milyen napon született hány napot, hány órát, hány percet és hány másodpercet élt eddig? És megmondta születési évét és napját: 1879. január 5.

A nagy fejszámoló elgondolkozott, gyorsan számolt és kimondta:

— Nagysád pénteken született.
— Nem igaz, — felelte a fiatal hölgy — mer bizonyosan tudom, hogy szerdai napon születtem.
Újból számolt és újból kijelentette:
Péntek . . . nem lehet más, csak péntek.
— Én pedig megesküszöm, hogy szerda volt . . .
— Akkor az nem lehet másként, minthogy nagysád két esztendővel kevesebbet vallott be.

Es a fiatal hölgy pirulva vallotta meg, hogy csakugyan 1877-ben született.

— Rossz termés, mint vis major. Tegnap üléseben a temesvári Lloyd-társulat tőzsdebirósága fontos határozatot hozott a gazdákra nézve. Azt a kérdést döntötték el, hogy a gazda, ha kötés szerint „saját termésű” gabonát ad el a kereskedőnek, köteles-e a teljes mennyiséget szállítani akkor is, ha neki annyi búzája nem termett, illetőleg köteles-e a különbözetet meg-

fizetni. A bíróságok e tekintetben eltérő álláspontra helyezkedtek; egyik törvényszék megítélte a teljes különbözetet, másik ismét csak a foglaló és kamatainak visszafizetésére kötelezte a gazdát. A temesvári tőzsde bírósága határozottan az utóbbi álláspontra helyezkedett.

Színház.

Trilby másodszer. Trilby második előadását is igen szép számu közönség nézte végig. A darab rendkívüli hatása mindjobban nyilatkozott meg s minthogy valószínűleg színpadon még a szezonban, hihetlenség egész új közönséget is teremt azok köréből, kik egyébként nem igen szoktak színházba járni. Trilby szenvedései tegnap is megrázó hatással voltak a közönségre, mely sűrű tapsokkal jutalmazta Peterdyné poétikus alakítását. Halasi Béla Svengáliját nem lehet eléggé dicsérni. Kitűnő maszkiája, libegő beszéde, csuszó járása, haldoklói jelenete és a hipnotizáló jelenetekben azon önuralma, melylyel ezt a dolgot meg tudta óvni a komolyság részére, olyan érdem, melyért a nyílt színen való tapsot, mint a legelismertebb kritikát méltán kiérdemelte. A többi szereplők a régi jók voltak. Fel kell még említenünk, hogy az előadás gördülékenyebb és összefüggőbb volt valamivel az elsőnél.

Sz.

Trilby játszották.

— Megtörténhetett volna. —

Mostanában divatban van már a korszó, a nagy közönség — ha kellemes az idő — tömegesen szokott kirándulni az esti órákban. Az utazásig felülük közbiztonság s így — mivel sokan vannak — minden ember jól mulat.

De legjobban mulatott X. ur, ki széles jó kedvében arra gondolt, hogy bár az ő Y. barátja is jelen volna, — annál is inkább, mert (X. ur oldalbordája) még jobban tanátná magát, hisz Y. kedves és szellemes ember a társaságban.

Mintha csak Y. eltele volna X. ur gondolatát: egyszerre oda toppant. Volt nagy öröm. X. urnak jó kedve támadt és Y. urat beajavította egyik közeli vendéglőbe egy kis italra. Az első üveget a második, — a másodikat a harmadik követte. Nem tartozik ide, hány üvegek csavarták ki a nyakát, de bizonyos, hogy X. rózsaszinben látta a világot. Nehéz volt a feje, a szíve könnyű és a lába gyenge. Tudta azért tartani magát derekasan, de Y. is tudta a baráti kötelességét és mikor az éjfél órák körül bujkáló holdvilág mellett hazafelé haladtak a X. né helyett az asszonyt fogta karon, azon fizikai abnormitásnál fogva, mely X. részéről az egyensúly elvesztésében nyilvánult.

Végre otthon voltak. A szobában a lámpahólyag misztikus félmohályt terjesztett. Mintha rózsaszínű köd derengene. A kellemes meleg levegő úgy elrészékenyítette X. et, hogy rövid idő alatt a puha pamlagra rogyott s abban a pillanatban hirtelen, mint egy juhászbunda. Y. ra nehézkedett a kötelesség sulya, melynél fogva az asszony vállairól lesegítette a köpenyt s holmi apró szolgálatokat is teljesített X. helyett.

De sürgős-forgás közben Y. egyszerre az asszony szép formás lábaira tekintett, melyek elegáns cipőbe voltak ugyan szorítva, de azért nem állotta meg, hogy így ne kiáltson fel:

— Trilby!

Az asszony mosolylyal vegyült kérdő tekintettel nézett rá.

Y. szívére emelte kezét s pathétikus hangon folytatta:

— Igen a legtájosabb Trilby-lábak ezek, amelyeneket valaha szobrász keze, művész csatja, költő tolla megörökített!

Azán hirtelen letérdelt a gömbölyű bokákhöz és így szólt:

— Némelyek a napot, némelyek a tüzet, némelyek a csillagokat imádják, — de én a lábukat. Igen asszonyom, én lábimádó vagyok.

— Milyen kedvesen eredeti maga, szólott az asszony és gyöngéden simogatta végig Y. kopaszodó feje bubját.

— Hah — ugrott fel Y. — Angyal, angyal ön és megragadá az asszony kezét.

— Oh barátom — érzelgett az asszony. Erintésétől delejes áram szaladt rajtam végig.

— Ugy? susogta Y. Akkor ön pompás medium lehet. Ugy van, ugy. Lásuk csak.

Erre az asszonyra meresztette mámoros szemeit, a kezeivel bizonytalan vonalakat rajzolt a levegőben és rekedtes hangon susogta.

— Aludjál szívem!

Az asszony erősen Y. ra bámult és merően nézte.

Alszol? kérdezte Y. halkán.

— I — — gen! sóhajtott tulvilági hangon X. né.

— Allj fel, — unozta Y.

— Az asszony lassan felállott és várta a további parancsot.

— Csókolj meg, sugta a ravasz Y.

A medium egy oldaltekintéssel odapillantott a hortyogó juhászbundára s aztán gépiesen ölelte át Y. nyakát és elcsatant az a bizonyos nevez, amit a „csók“ név alatt ismerünk az emberi művelődés történetében.

— Milyen volt? kérdezte Y., a rettenetes hipnotizőr.

— E . . . des . . . volt, hangzott az álmodozó, bágyadt hang.

— Még egyszer, mondá Y.

A medium felemelte karjait, hogy átölelje Y. et, de e pillanatban talpra ugrott a hortyogó X.

— Nyomorult Svengáli, kiáltotta toroka szakadtából — mit művelsz?

Y. védekezett, de a dühös X. egy Taffy-féle ökölrel rácsapott s minden tekintőre nélkül kidobta.

Ezután az asszonyhoz fordult, a ki még hipnotizált szemekkel bámult rá.

— Ebredj — kiáltotta és dühösen topantott.

A medium hangos sikoltással összerogyott . . .

Hogy mi történt tovább? Azt senki sem tudta, azt azonban bizonyosra veszik, hogy a szegény Trilby nem halt meg.

Táviratok.

A királyné nevenapja.

Budapest, nov. 19. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné nevenapja alkalmából ma délelőtt 10 órakor a Mátyás-templomban nagymise volt, melyet Vaszary Kolos hercegprimás celebrált. Isteni tiszteletet tartottak azonkívül az összes fővárosi templomokban.

Elintézett konfliktus.

Budapest, nov. 19. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik: Báró Calice marad. A porta az éjjel két jegyzéket nyújtott át, melyben kijelenti, hogy Ausztria-Magyarország követeléseit teljesíteni hajlandó. Báró Calice e válaszzal megelégedett.

Földrengés.

Budapest, nov. 19. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Mint Prágából sürgönyzik ma éjel 2—3 óra között Karslbad, Eger, Franzensbad és Sandauban erős földrengés volt érezhető.

A tőzsdéről.

Budapest, nov. 19. (A nagybecskereki Lloyd társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt lanya, néhány ezer mm. vagonáru változatlan.

Buza márcz.-április	11:95—11:96
Rozs	5:47—5:48
Zab márcz.-ápr.	6:49—6:50

VASUT-ÜGYEK.

A magyar királyi államvasutak.

Anyagszállítási pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetősége 1898. évben felmerülő kocsi gázberendezési a'ktrészek szükségleteinek fedezésére ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Az anyagok részletes kimutatása, mely egyszerűsített ajánlati mintául is használandó, az üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályánál (I. d.) Budapest külső Kerepesi-ut 2-ik ház-csoportjában kapható.

Ugyanezen kimutatásban fel vannak sorolva az egyéb pályázati és szállítási feltételek. — Az ajánlat 50 kros bélyeggel ellátva lepecsételve s a borítékra „ajánlat a 35.949/97.“ számhoz felirattal megjelölve legkésőbb 1897. évi december 7 én déli 12 óráig nevezett üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályához beterjesztendő.

Budapest, 1897. november hóban.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)

Magyar királyi államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A budapest-keleti pályaudvaron levő gázgyárunkban, a gáz előállítására felhasznált gázolajból a jövő 1898. évben körülbelül

30.000 kgr. szénkőneget (Kohlenwasserstoff) 22.000 kgr. szénhidrogén gázolaj kátrányt nyerünk vissza, illetőleg termelünk, melyet eladni szándékozunk.

Felhivatnak a venni szándékozók, hogy ebbeli ajánlatukat, ivenként 50 kros m. királyi okmány-bélyeggel s a lepecsételt borítékra következő felirattal ellátva:

„Ajánlat 40200/97. számhoz szénkőneget és kátrány vételre“ legkésőbb 1897. évi december 10-én déli 12 óráig a magyar kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetőség (Budapest, külső kerepesi-ut nyugdíjház-csoport 2. szám.) anyagbeszerzési osztályának átadni, esetleg posta útján beküldeni sziveskedjenek.

Figyelmeztetnek az ajánlattevők, hogy a fenti mennyiségek csak megközelítő előirányzatot képeznek, tehát ezekre nézve kötelezettséget nem vállalunk, hanem nyertes vevőnek a teljes évi termelés adatik át, minélfogva a tényleg átadott mennyiségek az előirányzott fenti mennyiségekhez korlátlanul nagyobbak vagy kisebbek lehetnek.

Az anyagok esetéről-esetéről időnkénti felhívásunkra a vételárnak előzetes befejtése mellett az említett gázgyárban 3 nap alatt veendő át s távolítandók el onnét a vevő költségére. A szénkőneget kizárólag vas hordókban veendő át, miert is nyertes vevő a gázgyárban megfelelő számú üres vashordót készletben tartani köteles.

Bánatpénzképen az ajánlott értéknek 5%-ka legkésőbb 1897. évi december 9 én déli 12 óráig az üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál teendő le, mely összeg az ajánlat elfogadása esetén 8 nap alatt 10%-ra kiegészítendő.

Egyebekben az ócska anyagok eladására nézve fennálló 122 291/96. számú általános feltételek irányadók, melyek az igazgatósági nyomtatványtártól (Budapest Andrássy-ut 75. szám) 25 kr. készpénz befizetése vagy posta útján való beküldése ellenében szerezhetők meg; utóbbi esetben a bérmentetéshez szükséges összeg is elküldendő a nyomtatványtárnak.

Budapestben, 1897. évi november hóban.

Az üzletigazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Városi színház.

N. Becskerek, ma pénteken 1897. nov. 19 én.

A gyimesi vadvirág.

Énekes népszimű 3 felv. Irta: Gézi István. Karnagy: Várad Aladár.

S z e m é l y e k :

Balánka János	—	Ováry Jenő
Örse, felesége	—	Bérczi Mari
Imre fiók	—	Peterdi Sándor
Mária, leányok	—	Barcs Aranka
Özv. Fábán Julis	—	Havasiné
Gyurka, fia	—	Radnai György
Rab Prezsmer	—	Halasi Béla
Magdolna, leánya	—	H. Serfőzi Etel
Plebános	—	Pásztor János
Törpe Csura, harangozó	—	Füredi Károly
Csuráné	—	Termesi Ginella
Marci, fiók	—	Havasi Ferencz

Nép, bucsusok, cigányok.

Kezdete este 7 1/2 órakor.

Hirdetések.

◆ Elsőrangú hazai gyártmány. ◆

Pontos cím:
**ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR**
RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedül
gazdasági gépgyára
mely a gazdaságokhoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt
kérjük minden szakbavágó
kérdéssel bizalommal hoz-
zánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel
és szakkerü felvilágosítással díjmentesen
szolgálok.

Szecskavágók. Morzsolók.

982 - 12.2

20376. k. l. szám 1897.

1086-3.1

Hirdetmény.

N.-Beeskerek város tanácsa a nagy-
hid helyreállítása feletti munkálatokat
zárt ajánlati verseny útján kiadja; a zárt
ajánlatok beadására határnapul 1897. évi
november hó 24-ének d. e. 10 óráját tüzi ki.

Felhívtnak mindazok, kik ezen helyre-
állítási munkálatokra vállalkozni szándé-
koznak miként 50 kros bélyeg és az
5015 frt kikiáltási összegnek megfelelő
5%-os bántpénz vagy ennek megfelelő
óvadékképes értékpapirokkal ellátott zárt
ajánlataikat a fenti határnapig a vár.
polgármesteri hivatalnál annyival inkább
beadják, minthogy később érkezett aján-
latok figyelembe vétetni nem fognak.

A költségvetés és előmérlet a város-
házi II. tanácsnoki irodában a hivatalos
órák alatt betekintheők.

N.-Beeskerek, 1897. évi nov. hó 16-án.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

20376. k. l. szám. 1897.

1035-1.1

Árlejtési hirdetmény.

Nagy-Beeskerek városa tulajdonát
képező színházi épület helyreállítási mun-
kálatai 1897. évi november hó 24-én d. e.
9 órakor a városházi épület II. tanácsnoki
irodában nyilvános árlejtés útján kiadni
fognak.

Felhívtnak mindazok, kik ezen mun-
kálatra vállalkozni szándékoznak, miként
a 782 frt kikiáltási árnak megfelelő 10%
bántpénzzel ellátva az árlejtésen annyival
inkább megjelenjenek, minthogy utóajánla-
tok figyelembe vétetni nem fognak.

A költségvetés az árlejtés napjáig
fenti irodában a hivatalos órák alatt
betekintheők.

Nagy-Beeskerek, 1897. évi november
hó 16-án.

Dr. Grandjean József,
polgármester.

63420. alisp. szám. 1897.

1030-3.3

Pályázati hirdetmény.

Az áthelyezés folytán megürült antal-
falvai és pancsovai járási törvényhatósági
állatorvosi állásra pályázat hirdettek.
Ezen állással 500 frt fizetés, 300 frt uti-
átalány, 100 frt utazási pótlék, a műkö-
dési körét képező két járáson kívül való
kirendelésekor 3 frt napidij jár.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy
az 1888. évi VII. t.-cz. 133. és a végre-
hajtási rendelet 303. §§ ban körülírt kel-
lékeket igazoló kérvényeiket hozzám f. é.
december hó 15-ig nyujtsák be.

N.-Beeskerek, 1897. nov hó 12 én.

Dr. Dellimanics,
alispán.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Alapított 1864. Alapított 1864.

PACHOLEK KÁROLY,
Budapest.
1015-5.3
Első magyar kard-, sarkantyú- és vívófelszerelési gyár
VIII. ker. Balassa-utca 5. sz.
Raktár és iroda: IV. ker. Korona-utca 4. sz.
a Szervita épülettel szemben.

Ajánlja saját gyártmányu, a hadseregben előforduló
összes tiszti stb. kard, sarkantyú, valamint gyermek-
kardok és vívó felszerelést továbbá raktáron csakis
eredeti Olasz vívó felszerelések, azontul tiszti, legény-
ségi keztyük stb., egyenruházati czikkek tartatnak.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.
Árjegyzékek rendelésénél kérem megírni tiszti, ka-
tonai czikkek vagy vívófelszerelésről legyen.

◆ Telefon 35. szám. ◆

◆ Telefon 35. szám. ◆

KURLÄNDER IMRE

Nagybeeskerek, Korona-utca 585/II. szám, a gőzmalommal szemben.

Elsőrendű

száraz tűzifa

azonkívül valódi szagatlan

porosz köszén

Wildenscheinsegen-Richterhof-féle bányából.

Magyar királyi marhasó

métermázsanként 6 frt 90 kr.

841-52.29

Trachit törtkövek kövezésre.

Hirdetések

felvétetnek

e lap kiadóhivatalban.